

พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน
จังหวัดพิษณุโลก

The Behavior of Nightlife Entertainment of Undergraduate Students of
a University in Phitsanulok Province

Received: 29/10/2565

Revised: 26/12/2565

Accepted: 27/12/2565

นฤสรณ์ จินวรรณ¹ และพิษณุ อภิสมาจารย์โยธิน²

Nareusorn Jinwan¹ and Phitsanu Aphisamacharayothin²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติที่เกี่ยวกับสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อศึกษาการสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวกับสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก และ 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ การสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 378 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ ร้อยละ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ศึกษาทัศนคติที่เกี่ยวกับสถานบันเทิงตอนกลางคืนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.83) 2) ศึกษาการสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของกลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.15) และได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 1.92) 3) ศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.77) และ 4) ศึกษาทัศนคติ การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนและจากครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r) เท่ากับ 0.727, 0.622 และ 0.167 แสดงว่าหากกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนและจากครอบครัวเพิ่มขึ้นก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพิ่มขึ้นไปด้วย

คำสำคัญ : สถานบันเทิงตอนกลางคืน, พฤติกรรมเที่ยวกลางคืน, ทัศนคติ, การสนับสนุนทางสังคม

¹นิสิตสาขาพัฒนาสังคม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

¹Bachelor of Arts Social Development Program, Faculty of Social Sciences, Naresuan University

²อาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

²Lecturer, Department of Sociology and Anthropology, Faculty of Social Sciences, Naresuan University

*E-mail: nareusornj62@nu.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the attitudes towards night entertainment venues of undergraduate students of a university in Phitsanulok province; 2) to study the social support related to nightlife venues of undergraduate students of a university. 3) to study the behavior of nightlife entertainment among undergraduate students of a university in Phitsanulok and 4) to study the relationship between attitudes social support and night entertainment behavior of undergraduate students of a university in Phitsanulok Province using quantitative research The sample consisted of 378 undergraduate students of a university in Phitsanulok, aged 20 years and over, using multistage randomization. The researcher used the questionnaire as a data collection machine and analyzed the data using average statistics. standard deviation, frequency, percentage, and Pearson's correlation coefficient.

The results showed that 1) studied the attitudes about nightlife of the sample group at a high level ($\bar{X}$ = 3.83) 2) studied the social support from friends of the sample group at a high level ($\bar{X}$ = 4.15) and social support from family was at a low level ($\bar{X}$ = 1.92) 3) the study of nightlife behavior of the subjects was at a high level ($\bar{X}$ = 3.77) and 4) studied attitudes. Social support from friends and family was positively correlated with nightlife behavior at the statistical significance level of 0.01 (r), equal to 0.727, 0.622 and 0.167. The example has an attitude. Increased social support from friends and family also increases nightlife behavior.

Keywords: Night Entertainment, Nightlife Behavior, Attitude, Social Support

บทนำ

การพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง มีการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต เกิดการจำหน่ายการให้บริการอย่างสลับซับซ้อนทำให้วิถีการดำเนินชีวิตและการรับรู้ของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมีโอกาสนในการรับข่าวสารที่หลากหลายตามรสนิยมของแต่ละบุคคลสามารถที่จะเรียนรู้และรับข้อมูลข่าวสารรอบโลกผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์และสื่อสำเร็จรูปต่างๆ อย่างไรก็ตามในทางตรงกันข้ามกระแสวัฒนธรรมตะวันตกและข้อมูลข่าวสารที่ผ่านการกลั่นกรองผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งธุรกิจบันเทิงโฆษณา ฯลฯ ก่อให้เกิดวัตถุนิยมและบริโภคนิยมตลอดจนความพึงพอใจในหมู่คนรุ่นใหม่รวมทั้งการถูกรอบงำทั้งทางวัฒนธรรมหรือสถาบันบันเทิง

ประเภทต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สังคมไทยรับเข้ามาโดยเฉพาะสถาบันบันเทิงด้านกลางคืนได้ทำลายระบบการศึกษาของชาติไปในตัว เพราะพบว่า วัยรุ่นที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะและยังอยู่ในวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเข้าไปใช้บริการไปมั่วสุมกันตามสถานบันเทิง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550, หน้า 3-5)

ข้อมูลจากองค์การอนามัยโลกปี 2557 ระบุว่า ประชากรทั่วโลกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่า 38% สำหรับประเทศไทยดื่มมากเป็นอันดับที่ 78 ของโลกมีอัตราเฉลี่ย 7.1 ลิตรต่อคนและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มผู้หญิง โดยสาเหตุที่หันมาดื่มเพราะต้องการผ่อนคลายจากการทำงาน การเรียน ความเครียดต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อนฝูง ประกอบกับหาซื้อง่าย ใกล้บ้าน ใกล้สถานศึกษา เดินทางไม่ถึง 5 นาทีก็หาซื้อได้แล้ว(สำนักงานข่าวไทย, 2557) ด้านผลการสำรวจพฤติกรรม การสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2557 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2558) ในส่วนของการดื่มสุรา พบว่า ประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปจำนวน 54.8 ล้านคน โดยผู้ชายมีอัตราการดื่มสุราสูงกว่าผู้หญิงประมาณ 4 เท่า เพศชายเริ่มทดลองดื่มสุราครั้งแรกตั้งแต่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) ซึ่งยังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน นิสิต นักศึกษา ในระดับมหาวิทยาลัย

ผลจากการวิเคราะห์ปัญหาของวัยรุ่นและเยาวชน พบว่า สาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหามาจากการเที่ยวกลางคืนบวกกับสถานการณ์ในยุคปัจจุบันเป็นยุคของวัตถุนิยม และบริโภคนิยมทำให้วัยรุ่นและเยาวชนในสังคมปัจจุบันต้องเผชิญกับภาวะตึงเครียดทางด้านจิตใจ อันเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกเข้ามากระทบจนได้ละทิ้งมิติทางด้านจิตวิญญาณไป เยาวชนและวัยรุ่นจึงหาทางออกด้วยการพักผ่อนหย่อนใจด้วยวิธีการต่างๆ รวมถึงการเที่ยวกลางคืนตามแหล่งสถานบันเทิง (ณัชชา มณีวงศ์, 2550)

สถานบันเทิงได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ควบคุมการจัดตั้ง คือ การห้ามมิให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ เข้าไปใช้บริการการกำหนดให้สถานบันเทิงเปิดและปิดตามเวลาที่กำหนด การขจัดมิให้มียาเสพติดแต่ปรากฏว่า สถานบันเทิงเหล่านี้ได้มีการหลีกเลี่ยงกฎหมายในลักษณะต่างๆ โดยมุ่งแต่ผลประโยชน์ทางการค้า ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของผู้ใช้บริการ เช่น มีวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปใช้บริการ และบางครั้งทำการเปิดเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด ทำให้สถานบันเทิงมีผลกระทบต่อตัววัยรุ่นมากเนื่องจากมีปัญหาต่างๆตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหา ยาเสพติด ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ ปัญหาผลการเรียนตกต่ำ รวมไปถึงมีสุขภาพไม่ดีเนื่องจากไม่ได้พักผ่อน และมีมลพิษทางเสียง เพราะสถานบันเทิงเหล่านี้มักจะเปิดเพลงเสียงดัง อีกทั้งอากาศไม่ดีเพราะควันบุหรี่ และมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทไว้คอยบริการ (จุฑารัตน์ เขียวอักษร, 2550) เนื่องจากปัจจุบันลูกค้าของสถานบันเทิงยามค่ำคืนส่วนมากเป็นวัยรุ่น ซึ่งจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของสถานบันเทิงบริเวณละแวกสถาบันการศึกษาเกิดขึ้นมากมาย เช่น ผับ ร้านเหล้า คาราโอเกะ เป็นต้น (รัตนะ บัวสนธ์, 2549) กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ของธุรกิจเหล่านี้เป็นกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงการก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และเริ่มมีอิสระทางความคิด มีอิสระทางการกระทำ และกล้าแสดงออกในที่สาธารณะมากขึ้น (ทิววรรณ อายวัฒน์, 2548)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดที่มีความเจริญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก และเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตั้งอยู่หลายแห่ง ในขณะเดียวกันจังหวัดพิษณุโลกก็เป็นจังหวัดที่มีแหล่งสถานบันเทิงหลายแห่งด้วยกัน สถาบันการศึกษาในปัจจุบันจึงถูกรายล้อมด้วยแหล่งสถานบันเทิงมากมาย ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงปัญหาที่เป็นผลกระทบมาจากพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนว่าเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อตัววัยรุ่น เพื่อน ครอบครัว สถานศึกษา และสังคม ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาวัยรุ่น พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน อันจะเป็นผลประโยชน์ต่อตัววัยรุ่นและสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติที่เกี่ยวกับสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาการสนับสนุนทางสังคมที่เกี่ยวกับสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ การสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ในปีการศึกษา 2564 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 24,623 คน (กองบริการการศึกษา, 2564)

กลุ่มตัวอย่าง นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 378 คน ซึ่งใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรเครจซี่และมอร์แกน Krejcie&Morgan (1970) และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ซึ่งเกณฑ์การคัดเข้าคือ นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และเกณฑ์การคัดออกคือ ผู้ที่ไม่สะดวกตอบแบบสอบถามจนแล้วเสร็จหรือไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลที่มีลักษณะแบบให้เลือกตอบ (Checklist) แบบสอบถามทัศนคติที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมและแบบสอบถามพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ติดต่อกับกองบริการการศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อขอข้อมูลของนิสิตปริญญาตรีที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยวางแผนการเก็บข้อมูล โดยนำรายชื่อคณะทั้งหมดมาจัดทำข้อมูลที่จำแนกเป็นกลุ่มไปเป็นแต่ละชั้นปีและตัวแทนแต่ละชั้นปีเพื่อลงเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยลงเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอความร่วมมือของประธานแต่ละชั้นปี เพื่อพาผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อที่นำแบบสอบถามลงเก็บข้อมูลแต่ละชั้นปีตามตัวแทนของแต่ละชั้นปีด้วยตนเองเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของงานวิจัยวิธีการวิจัย ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2564 - มีนาคม 2565

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามมาคีย์ข้อมูลพร้อมลงรหัสโดยใช้โปรแกรมทางสถิติเพื่อให้ได้ข้อมูลพร้อมในการนำไปแปรผลการวิจัย

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

โดยใช้เกณฑ์การแปลผล (Best, 1981 อ้างถึงใน พิษณุ อภิสมการโยธิน, 2562) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้สถิติอนุมาณ ในการหาความสัมพันธ์ ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation) โดยใช้เกณฑ์การแปลผลความหมาย 3 ระดับ ของโคเฮน (Cohen, 1988 อ้างถึงใน พิษณุ อภิสมการโยธิน, 2562) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.50 ถึง 1.00 หรือ -0.50 ถึง -1.00 หมายถึง มีระดับความสัมพันธ์มาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.30 ถึง 0.49 หรือ -0.30 ถึง -0.49 หมายถึง มีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) = 0.10 ถึง 0.29 หรือ -0.10 ถึง -0.29 หมายถึง มีระดับความสัมพันธ์น้อย

ผลการวิจัย

พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก สรุปผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 378 คน โดยจำแนกตามเพศ อายุ รายได้ต่อเดือน สถานภาพครอบครัว โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ ได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคล (n=378)	ความถี่	ร้อยละ
1.เพศ		
เพศชาย	190	50.26
เพศหญิง	188	49.74
รวม	378	100.00
2.อายุ		
20 ปีขึ้นไป	378	100.00
รวม	378	100.00
3.รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	39	10.32
5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน	320	84.66
มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน	19	5.03
รวม	378	100.00
4.สถานภาพครอบครัว		
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	186	49.21
บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	180	47.62
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	12	3.17
เสียชีวิตทั้งบิดามารดา	0	0.00
รวม	378	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงลักษณะของข้อมูลส่วนบุคคลนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกดังนี้

1. เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 50.26 และรองลงมาคือเพศหญิง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 49.74

2. อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 378 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00
3. รายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 84.66 และรองลงมาคือต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ และมากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.03
4. สถานภาพครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นบิดามารดาอยู่ร่วมกัน จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 49.21 และรองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 และบิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17

2.ทัศนคติที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม พิจารณาถึงทัศนคติที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน ได้ดังตารางที่2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนคติที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน

ข้อคำถาม (n=378)	แปลผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นการสังสรรค์กับเพื่อน	4.39	0.850	มาก
2.คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนสร้างความสนุกสนาน	4.38	0.872	มาก
3.คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนช่วยคลายเครียดได้	4.36	0.858	มาก
4.คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นการพักผ่อนจากการเรียน	4.31	0.916	มาก
5.คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นความชอบบรรยากาศไฟ แสง สี เสียง ทำให้รู้สึกกระชุ่มกระชวยและตื่นเต้น	4.17	0.912	มาก
6.คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นการอยากรู้ อยากลอง	3.93	0.918	มาก
7.คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนทำให้มีโอกาสได้พบเพื่อนใหม่	3.33	0.963	ปานกลาง
8.คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นการเข้ากลุ่มเพื่อนและเป็นที่ยอมรับของเพื่อน	3.29	0.778	ปานกลาง
9.คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนทำให้ตนเองเป็นคนทันสมัยในสายตาของเพื่อน	3.28	0.749	ปานกลาง
10.คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนทำให้มีโอกาสได้รู้จักคู่รัก คู่เดท	2.83	0.900	ปานกลาง
เฉลี่ยทัศนคติที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน	3.83	0.620	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 (S.D. = 0.620) ซึ่งหากพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นการสังสรรค์กับเพื่อน คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนสร้างความสนุกสนาน คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนช่วยคลายเครียดได้ คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอน

กลางคืนเป็นการพักผ่อนจากการเรียน คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นความชอบบรรยากาศไฟ แสง สี เสียงทำให้รู้สึกกระชุ่มกระชวย และคิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นการอยากรู้ อยากลองอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39, 4.38, 4.36, 4.31, 4.17 และ 3.93 (S.D. = 0.850, 0.872, 0.858, 0.916, 0.912 และ 0.918) ตามลำดับ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างคิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนทำให้มีโอกาสได้พบเพื่อนใหม่ คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นการเข้ากลุ่มเพื่อน และเป็นที่ยอมรับของเพื่อน คิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนทำให้ตนเองเป็นคนทันสมัยในสายตาของเพื่อน และคิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนทำให้มีโอกาสได้รู้จักคู่รัก คู่เดทอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33, 3.29, 3.28 และ 2.83 (S.D. = 0.963, 0.778, 0.749 และ 0.900) ตามลำดับ

3.การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสามารถพิจารณาถึงการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน

ข้อคำถาม (n=378)	แปลผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.เพื่อนของตนเองไม่ห้ามเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน	4.34	0.959	มาก
2.เพื่อนของตนเองชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน	4.30	0.979	มาก
3.เพื่อนของตนเองไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นตัวอย่างให้ดู	4.15	0.952	มาก
4.เพื่อนของตนเองพาไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน	4.00	1.043	มาก
5.เพื่อนของตนเองไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นเพื่อน	3.97	0.998	มาก
เฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน	4.15	0.873	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D. = 0.873) ซึ่งหากพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพื่อนของตนเองไม่ห้ามเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน เพื่อนของตนเองชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน เพื่อนของตนเองไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นตัวอย่างให้ดู เพื่อนของตนเองพาไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน และเพื่อนของตนเองไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นเพื่อนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34, 4.30, 4.15, 4.00 และ 3.97 (S.D. = 0.959, 0.979, 0.952, 1.043 และ 0.998) ตามลำดับ

4.การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสามารถพิจารณาถึงการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ดังตารางที่4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

ข้อคำถาม (n=378)	แปลผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.ครอบครัวของตนเองไม่ห้ามเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน	2.21	1.148	น้อย
2.ครอบครัวของตนเองไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นตัวอย่างให้ดู	1.88	1.021	น้อย
3.ครอบครัวของตนเองพาไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน	1.85	1.011	น้อย
4.ครอบครัวของตนเองชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน	1.85	1.013	น้อย
5.ครอบครัวของตนเองไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นเพื่อน	1.83	0.993	น้อย
เฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว	1.92	0.956	น้อย

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 (S.D. = 0.956) ซึ่งหากพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างครอบครัวของตนเองไม่ห้ามเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน ครอบครัวของตนเองไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นตัวอย่างให้ดู ครอบครัวของตนเองพาไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน ครอบครัวของตนเองชักชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน และครอบครัวของตนเองไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเป็นเพื่อนอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21, 1.88, 1.85, 1.85 และ 1.83 (S.D. = 1.148, 1.021, 1.011, 1.013 และ 0.993) ตามลำดับ

5.พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามพิจารณาถึงพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ดังตารางที่5

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน

ข้อคำถาม (n=378)	แปลผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.27	1.064	มาก
2.ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อการแสดงดนตรี	4.14	1.080	มาก
3.ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อนำร่องที่มีชื่อเสียง	4.13	1.027	มาก
4.ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อพูดคุยกับเพื่อน	4.04	0.935	มาก
5.ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อฟังเพลง	4.02	0.933	มาก
6.ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อเลี้ยงฉลองโอกาสต่างๆ	3.88	1.079	มาก
7.ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อร้องเพลง	3.73	1.122	มาก
8.ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อเต้น	3.66	1.371	มาก
9.ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อนัดกับคนรู้จักหรือเพื่อนเก่า	3.22	1.245	ปานกลาง
10.ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อไปทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ	2.62	1.246	ปานกลาง
เฉลี่ยพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน	3.77	0.810	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 (S.D. = 0.810) ซึ่งหากพิจารณารายชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อการแสดงดนตรี ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อนักวิ่งที่มีชื่อเสียง ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อพูดคุยกับเพื่อน ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อฟังเพลง ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อเลี้ยงฉลองโอกาสต่างๆ ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อร้องเพลง และไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อเล่นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27, 4.14, 4.13, 4.04, 4.02, 3.88, 3.73 และ 3.66 (S.D. = 1.064, 1.080, 1.027, 0.935, 0.933, 1.079, 1.122 และ 1.371) ตามลำดับ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อนัดกับคนรู้จักหรือเพื่อนเก่า ไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพื่อไปทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 และ 2.62 (S.D. = 1.245 และ 1.246) ตามลำดับ

6.ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ การสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน พบว่า ทัศนคติ การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนและจากครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.727, 0.622 และ 0.167 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์

ตัวแปรต้น	ทัศนคติการเที่ยวสถาน บันเทิงตอนกลางคืน	การสนับสนุนทางสังคม จากเพื่อน	การสนับสนุนทางสังคม จากครอบครัว
ตัวแปรตาม			
พฤติกรรมการเที่ยวสถาน บันเทิงตอนกลางคืน	0.727** (p=.000)	0.622** (p=.000)	0.167** (p=.001)

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าทัศนคติ การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนและจากครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.727, 0.622 และ 0.167 แสดงว่าหากกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนและจากครอบครัวเพิ่มขึ้นก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพิ่มขึ้นไปด้วย

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในประเด็นต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ทัศนคติที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม (2547)

พบว่าปัจจัยด้านทัศนคติของวัยรุ่นมีทัศนคติว่าเป็นสถานที่ผ่อนคลายความเครียดของคนในสังคมและคิดว่าคนที่ไปใช้บริการเป็นคนทันสมัย จึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่นที่เข้าใจว่าสถานบริการเป็นสถานที่ผ่อนคลายความเครียด การเข้าไปในสถานบริการจึงเป็นเรื่องปกติ ดังนั้นควรลดทัศนคติการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนลงและหลีกเลี่ยงการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อตัวเอง

2.การสนับสนุนทางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธนูศิลป์ ดวงแก้วงาม (2547) พบว่า กลุ่มเพื่อนสนิทเป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลอย่างมาก ทั้งในเรื่องลักษณะสถานบริการที่ไปเที่ยว ความถี่ในการเที่ยวต่อสัปดาห์ และผู้ที่ไปเที่ยวสถานบริการ ทั้งนี้เพราะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนเป็นพัฒนาการทางสังคมตามธรรมชาติของวัยรุ่น เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก อาจเป็นเพราะวัยรุ่นมีเวลาส่วนมากอยู่ที่โรงเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน จึงมีโอกาสนี้จะร่วมกันคิดสร้างวัฒนธรรมย่อยในกลุ่มของตนเองขึ้น วัยรุ่นจะพยายามที่จะยอมรับและคล้อยตามความคิดเห็นการกระทำทุกอย่างของเพื่อนผู้เป็นที่รักใคร่และนิยมยกย่องของกลุ่ม ดังนั้นจากทัศนคติที่มีต่อการเที่ยวสถานบริการของกลุ่มเห็นว่าการไปเที่ยวสถานบริการไม่ใช่เรื่องเสียหาย เห็นว่าคนที่ไปเที่ยวสถานบริการเป็นคนทันสมัยแล้ว กลุ่มเพื่อนก็จะชักจูงให้เพื่อนในกลุ่มมีพฤติกรรมในการเที่ยวสถานบริการพบเป็นสถานที่จะได้พบปะสังสรรค์และสามารถทำสิ่งที่ต้องการโดยไม่มีกรอบของการแสดงออกพฤติกรรม เพื่อสร้างจุดเด่นให้กับตัววัยรุ่นเอง และได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว อยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จันธิมา คำพวง (2553) พบว่า นิสิตที่มีสถานภาพครอบครัวบิดามารดาอยู่ร่วมกัน ไม่มีการวางแผนในการไปเที่ยวสถานบันเทิงเนื่องจากอิทธิพลของบรรยากาศครอบครัวที่อบอุ่น มีผลทำให้นิสิตกลุ่มนี้ไม่จำเป็นต้องวางแผนไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน

3.พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อรรถนพ ชัยประเสริฐ (2551) พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 20-29 ปี กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี นิยมสั่งเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนในการใช้บริการในสถานบันเทิงแต่ละครั้งต่ำกว่า 600 บาท เพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจและใช้บริการในสถานบันเทิงด้วยมากที่สุด เมื่ออยู่ในสถานบันเทิงผู้ใช้บริการนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าทำกิจกรรมอย่างอื่นสาเหตุที่ทำให้ไปใช้บริการสถานบันเทิง คือ เพื่อนชวน

4.ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ การสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน พบว่า ทัศนคติที่เกี่ยวกับการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธนูศิลป์ ดวงแก้วงาม (2547) และจันธิมา คำพวง (2553) และอรรถนพ ชัยประเสริฐ (2551) และยังสอดคล้องกับแนวคิดทัศนคติ (Triandis, 1971) ที่อธิบายว่า ทัศนคติมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลในขณะเดียวกัน การแสดงพฤติกรรมของบุคคลก็มีผลต่อทัศนคติของบุคคลด้วย และแนวคิดการ

สนับสนุนทางสังคม (House, 1981) ที่อธิบายว่า การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในทางบวกโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ที่สามารถอธิบายได้ว่า หากกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติ การสนับสนุนทางสังคมเพิ่มขึ้นก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืนเพิ่มขึ้นไปด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.ครอบครัว บิดามารดา หรือผู้ปกครองควรให้ความสำคัญกับบุตรหลานในการอบรมเลี้ยงดู ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา เพื่อลดพฤติกรรมและป้องกันไม่ให้เกิดไปเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน

2.สถาบันการศึกษาและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องควรมีการรณรงค์และร่วมกันจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีกิจกรรมทำร่วมกับเพื่อนและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน เช่น การแสดงดนตรี การเล่นเกม การออกค่ายจิตอาสา เป็นต้น

3.ส่วนภาครัฐ เช่น ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ฯลฯ ควรมีการสอดส่องตรวจตราสิ่งแวดล้อมสถานบันเทิงทุกแห่ง โดยเฉพาะที่ใกล้แหล่งสถาบันการศึกษาควรมีการตรวจสอบใบอนุญาต และตรวจสอบว่าสถานบันเทิงแห่งใดที่มีที่ตั้งผิดกฎหมายหรือไม่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาผลกระทบต่อดัวยัยรุ่นที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิงตอนกลางคืน เช่น กรณีศึกษา สุขภาพและปัญหาอื่นๆ เพื่อทำความเข้าใจมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กองบริการการศึกษา. (2564). รายงานสถิติจำนวนนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรประจำปีการศึกษา2564. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2564, เข้าถึงได้จากhttps://reg9.nu.ac.th/publish//studentstat_DL/2564.
- จุฑารัตน์ เชิญอักษร. (2545). พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะสังคมศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จันธิมา คำพวง. (2553). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร. งานนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ณัชชา มณีวงศ์. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิววรรณ อายุวัฒน์. (2548). พฤติกรรมของผู้หญิงเที่ยวกลางคืน. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนศิลป์ ดวงแก้วงาม. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่นในเขต อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์. คุรุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2547.

รัตน์ บัวสนธิ์. (2549). วิถีชีวิตของผ้าข้งว้นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตภาคเหนือตอนล่าง. พิษณุโลก:

รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยนเรศวร.

พิษณุ อภิสมจารย์โยธิน. (2562). ชีวิตวิถีเชิงพรรณนาและเชิงอนุมานเบื้องต้นสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: ทริบ เพ็ลเอ็ดดูเคชั่น จำกัด.

สำนักงานข่าวไทย. (2557). ไทยดีมีแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับ 40 ของโลก-เหล้ากลั่นอันดับ 5 ของโลก.

สืบค้นเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2565, เข้าถึงได้จาก

<http://www.mcot.net/site/content?id=4ff674dd0b01dabf3c03fbcc#.VzsHNZF97IU>.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุรา ปี 2557. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2565, เข้าถึงได้จาก https://www.m-society.go.th/ewt_news.php?nid=13207.

อรณพ ชัยประเสริฐ. (2551). พฤติกรรมการใช้บริการสถานบันเทิงในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. งาน นิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.